

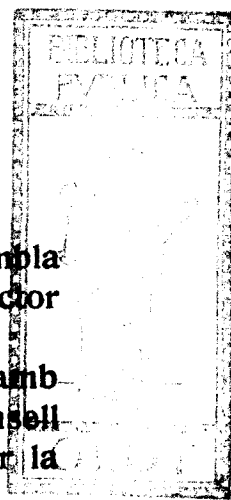
Acció Ciutadana

SEMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 30 d'Agost 1930.—Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts.—Redacció i Administració, Concentració Republicana—Any I.—Núm. XXVII

La tercera Dictadura sembla que serà presidida pel Doctor Albiñana.

Les seves entrevistes amb S. M. i el president del Consell de Ministres deuen preparar la seva ascensió.

Història i Comentari

III

ENS limitarem a la simple exposició, comentada, de fets que componen el desenvolupament dels organismes econòmics, creats exclusivament en interès comú de la societat treballadora, tota vegada que no estem preparats, per fer una relació detallada i complerta dels successos socials, que tampoc encaixaria amb el fons d'aquests articles, que es conclouen en l'estudi d'una fase del problema social.

Convençuts de la importància que té el desvetllament individual, per solidaritzar l'obra comuna que pugui fer l'avenç conscient de les col·lectivitats, creiem que, per la concessió de les nostres llibertats, s'ha de tenir sempre en compte, l'essencialitat humana de les nostres coses, i que per tant, no es pot considerar com una limitació el nostre deure d'imposar als excessos instintius la força de la raó purament humana,

De sobres pot comprovar-se com el fet psicològic de la nostra perfecció, és situat a un horitzó inassolible; per tant, considerem impossible el desenrotllament de la societat sense una llei que reguli els seus efectes, llei que no ha d'ésser imposada, però sí, elaborada en la comprensió lògica entre nosaltres i el succeir material,

Sols així la fatalitat sobre-natural que governa completament la nostra vida, pot trobar un obstacle que retardi la seva victòria sobre les coses dels homes.

La convergència ideal, ha d'ésser necessàriament factible, tota vegada que les lleis han d'erigir-se sobre la veritat i l'extracte essencial d'aquesta és inapelable en tots els llocs i en tots moments.

No dubtem que quan Pascal deia: "Veritat ensà dels Pirineus, error al seu enllà" es referia exclusivament a la realitat de les coses materials, ja que són múltiples les raons demostratives, que evidencien que el fet de no comprendre l'existència de la sola veritat essencial, solament pot provenir d'uns defectes orgànics de la persona o bé del règim intel·lectual a que ha estat sotmesa.

Es possible, doncs, que eliminats aquests prejudicis, i constituint, en interès a la màxima perfecció probable de la societat, els mitjans educatius, que corresponguin a la veritat incontestable, la disposició individual serà un dels factors més apreciables a l'èxit de les col·lectivitats. Aquestes, però, haurien de traspasar els tòpics, com a finalitat, de millorament obrer de més igualtat econòmica per lluitar decididament en l'obtenció de la llibertat integral.

Un Estat social, exclusivament econòmic, on hi hagi centralitzada tota la producció i distribució, pot, amb l'esforç nostre, des dels col·lectivismes ideals, menar-nos cap al socialisme integral.

Més en la lluita es presenten dos inconvenients: és completament impossible que el nostre problema pugui ésser arranjat per persuasió, la utopia de Thomas Morus, no deixava d'ésser el somni d'un home de massa bona fe; i la violència, no obstant les provocacions que la justifiquen continuadament, repugna d'una manera extraordinària, a la nostra condició d'homes.

El socialisme, per tant, no triomfarà per amor sinó per la lluita política i social que s'emprenghi.

***

A l'any 1795, probablement convençuts d'aquesta impossibilitat, a York, s'havia constituït una associació de ciutadans que es facilitaven els articles de primera necessitat.

I d'acord, potser amb aquest principi, a l'any 1835, segons Henry J. May, Robert

Comentari

No oblidem la nostra llengua

Estem en vigílies de donar principi a les tasques del nou curs escolar. Cal que es tingui present que el govern de la Dictadura feu impossible, a les nostres escoles, donar les més elementals nocions de Gramàtica catalana. Avui, per tant, són en gran nombre els nens i adolescents que no tenen cap coneixement gramatical de la seva llengua, que és la que haurien de conèixer més fonament. En aquest curs, tenint, com sembla, a Madrid un govern més ben disposat, per les nostres coses, que el seu predecessor, o que almenys no sent la seva catalanofòbia, hauriem de procurar que en totes les escoles de Catalunya es dediqués una part del seu horari escolar a l'alliçament complet en la llengua materna de l'infant, puix que ella ha d'ésser la base de la seva futura cultura i ciutadania. Cal combatre, per errònia i mal intencionada, la funesta concepció que tenen determinades persones, poc afectes a les nostres llibertats, de l'ensenyament de la llengua catalana, atribuint-ho a fins purament polítics. Acceptar una cosa tan falsa equivaldria a adjudicar a la política, qüestions que són de l'exclusiva incumbència de la pedagogia. Solsament per a donar satisfacció als més elementals postulats d'aquesta ciència de l'educació, s'ha d'aconsellar l'ús de la llengua materna en l'ensenyament dels nostres infants i majorment durant els primers anys de vida escolar. Més tard, quan el minyó ja sap llegir i escriure la seva llengua o sigui quan enten bé els conceptes i les idees de que són imatges gràfiques les paraules que ell sap llegir i confegir i tingui un vocabulari mitjanament extens, aleshores és el moment més oportú per a introduir-lo al coneixement de qualsevol altra llengua, del castellà, per exemple. Començar per una llengua que el nen no compren i que per tant és estranya al seu esperit i ambient en que ell viu, és retardar considerablement la seva educació. Anglaterra, que en tots els diversos aspectes de la seva vida nacional, dona proves del seu tradicional seny i lliberisme i que no podem pas titllar de poc patriotes els seus ministres, acaba d'aprovar el seu Departament d'Instrucció Pública una reforma que fa referència a n'aquest assumpte de la llengua. El govern anglès, donant una palesa prova de la seva aptitud i comprensió, ha resolt la delicada qüestió del bilingüisme d'una manera bella i simple a la vegada. Ha acordat que allà on els nens parlin el galès, comencin els seus estudis en aquesta llengua i acabin amb l'anglès, i vice-versa, allà on els nens parlin l'anglès, comencin per l'anglès i acabin per el galès. D'aquesta manera els nens anglesos en eixir de les escoles primàries posseeixen un mitjà de relació que els permet entendre totes les modalitats lingüístiques del seu Estat.

A Catalunya que no fruim, dissortadament, d'una comprensió ministerial tan perfecte, hem de suplir aquesta incomprensió amb la nostra col·laboració, prop dels mestres i autoritats, vetllant per a que els nostres fills basteixin la seva educació i instrucció sobre la base del complet coneixement de la seva llengua.

Els pares i majorment els que públicament manifestem un viu interès per les coses de Catalunya, tenim la ineludible obligació de gestionar, de les autoritats corresponents, no solament el

Owen. constituïa a Londres l'associació de totes les classes i tots els països amb el fi de portar a cap les seves idees de comunitat social.

L'existència d'aquella associació, va ésser breu. L'esperit cooperatiu, però, era considerat com un remei, i en unes de les primeres vagues dels teixidors de Rochdale, un obrer, Howarth, proposà la constitució d'una societat econòmica, quina finalitat, era la d'obtenir la disminució de les despeses comprant els productes directament i eliminant així les mermes dels intermediaris.

La naixença de les associacions econòmiques anà estenent-se.

Les cooperatives de consum nasqueren a Anglaterra des de 1839; les de producció a França des de l'any 1848; les de crèdit a Alemanya a mitjans del segle passat.

Aleshores, després d'uns anys, fou quan la veu de Robert Owen trobà ressó en els pensadors de França i Gran Bretanya, afectes a la forma cooperativista, posant-se d'acord per crear un organisme que congregués les agrupacions d'ordre econòmic, escampades arreu d'Europa.

I en el Congrés de Plimouth, l'any 1886, en conseqüència al discurs pronunciat per Emili de Boyve, que representava a la Unió Cooperativa Francesa, es llançà la idea de una Aliança, que quedà definitivament constituïda l'any 1895, en el primer Congrés Internacional de Londres, amb el nom de Aliança Cooperativa Internacional.

Els estatuts, que a l'any següent s'elaboraren al Congrés de París, compendiaven uns horitzons molt limitats. Emili Boyve i els seus amics aspiraven sols al sistema de la participació en els beneficis.

Es evident, per tant, que la seva organització no fos d'un interès marcadament social, però després del Congrés celebrat a París, l'any 1900, i seguint indicacions de Jaurés, la seva existència fou considerada com un bon mitjà de lluita i d'aleshores estant, són moltes les modificacions que s'han anat incorporant als seus estatuts.

Avui L'A. C. I., voga, segons ens diu el seu Secretari General H. J. May, per obtenir amb els seus propis mitjans una total independència i la substitució del règim actual de competència, entre empreses privades, per un règim cooperatiu organitzat en interès del conjunt de la comunitat i que ha de menar-nos cap a a realització de la República Cooperativa.

Així mateix té un interès marcadíssim en fomentar les seves relacions amb les altres organitzacions internacionals, com són, Oficina Internacional del Treball, Unió Internacional de Sindicats, etc., etc., per considerar l'existència, entre ells, d'un interès convergent en l'emancipació obrera i en l'abolició de classes.

Segons les seves estadístiques L'A. C. I. compta actualment en a prop de 85.000 societats cooperatives, reclutades entre 34 països i 75 federacions, calculant-se que en conjunt representen a 50 milions de cooperadors.

***

Es natural que el desenrotllament social a l'estil L'A. C. I., no pot pas constituir la nostra màxima aspiració, no obstant el considerem molt profitable com a mitjà per a reduir tots els ordres socials a l'interès de la població productiva i eliminar els obstacles, que no permeten el nostre desvetllament sentimental i conscient.

Es de l'exclusiu esforç nostre que depen la felicitat dels nostres successors.

A. DOT-ARXÉ

permis per a que s'ensenyi el català, en les nostres escoles, sinó que àdhuc hem d'estimular els mestres a l'ensenyament de tant important assignatura. Esperem que en aquesta ocasió no haurem de lamentar, com en tantes altres ocasions, la perniciosa indiferència dels pseudocatalanistes.

DEMÓFIL

Amadeu Vives

Coincidint la visita del nostre amic de Mataró, Julià Gual, amb els moments que es feien els preparatius de l'homenatge, que l'Associació de Música i Escola de Belles Arts d'aquesta, dedicaven al Mestre Vives, vàrem demanar-li aquest interessant comentari, que gustosament publiquem, no obstant que a última hora ens assabentem que l'esmentat homenatge ha sofert un aplaçament.

Fa, tanmateix, poc temps que els catalans coneixen aquest nom: fou, millor dit, en plena dictadura de «primo-anido», que els catalans trobaren en un nom de músic, un nom de ciu-

tadà. El Mestre Vives, fou, Amadeu Vives, retrobat.

Durant molts anys, de retorn de tots els camins del món, el mestre Vives travessava Catalunya, silenciosament, camí de Sant Pol, on, de tard en tard, establia el seu sojorn. En aquell jardí admirable, davant mateix de la mar blava, partia les hores amb dues grans passions: la música i les flors. En aquell jardí, el mestre Vives ha compost la música que li ha donat glòria i diners i ha obtingut els millors exemplars, potser, de geranis, que crien els nostres jardins...

Era, el solitari de Sant Pol, una mena de viatger absent, del qual hom conservava només que llur cançó de partença. Qui sap les generacions que serem, encara, viatgers absents, amb la cançó de *L'Emigrant* als llavis dins aquesta Catalunya irredentí... Ell era el viatger, l'emigrant, d'una terra joiosa, que marxava pel món al só d'una cançó roent; nosaltres, tristos viatgers sense camí, tristos emigrants dins a casa nostra mateix, que d'una cançó que era dolor i

era esperit, en tornàvem poc a poc un sentimental, morbós i fèrbol motiu de cançoneta.

Vingueren les hores vergonyants d'una Dictadura, que per nosaltres no era res més que un canvi de posició dels de davant. La persecució contra el més sagrat que teníem com a catalans i com a ciutadans, fou doblement cruel i sagnant. Passava per les terres d'Ibèria un mal vent que en la follia de la seva escamesa ho doblegava tot; les més elementals conquestes que, com a ciutadans, ens han guanyat els lluitadors de XX segles sota la paraula Llibertat!, foren tornades al no res. Fou l'entronització de la brutalitat, del despotisme, al servei de tots els vicis, contra tota llei i tot dret. Catalunya conegué, además de les vergassades comunes, una dolor pròpia que mai saberen els seus germans d'estat.

I quan era més forta la represió, quan la covardia havia tornat cendra a molts, moltíssims germans nostres; quan les claudicacions eren a l'ordre del dia; quan tants i tants homes que foren un dia la promesa per la futura realització de l'Ideal, cultivaven a l'Ateneu la facècia i l'anècdota, un dia, des d'una ciutat de segon ordre, el mestre Vives, l'emigrant vingué a parlar al poble de Catalunya de l'*Entusiasme*, salvador i purificador de l'ànima.

Amadeu Vives, el solitari de Sant Pol, deixà l'ombra apacible del seu jardí, deixà les seves flors i la seva música, per ésser un ciutadà magnífic d'aquella Catalunya que fou tants anys absent.

Parlà de l'entusiasme salvador a un poble que l'anava a perdre, emigrant encara, dins unes hores de dolor vivíssim.

La salutació de retorn fou un breviar de ciutadania, en aquelles hores covardes, plenes de vergonya i d'oprobri; Catalunya, encara, cantava *L'Emigrant*.

Potser, per això, Amadeu Vives, portava amb ell una cançó nova. Una cançó de futur, d'eternitat. Una cançó d'entusiasme que ara, també, tot Catalunya canta.

*La balanguera fila, fila,
la balanguera filarà!...*

Els ecos de la cançó es perden per les terres catalanes... I en la lluita tràgica de cada dia, mentre cauen germans nostres vençuts, per la Humanitat nova dels nostres amors, una cançó pot fer el miracle. Joan Maragall ja ho digué:

*Basta una noia amb la veu viva
per redimir l'Humanitat.*

JULIÀ GUAL

Olot, Agost 1930.

Obrerisme i Catalanisme

En el nostre article anterior, intentàrem posar de manifest l'evident compatibilitat de l'obrerisme amb el sentiment patriòtic. Ens hem permès avui insistir altra vegada en aquest tema, car el considerem d'una capdal transcendència pel felix desenrotllament dels problemes que té plantejats Catalunya en l'hora actual.

Avui procurarem enfocar la qüestió baix un punt de mira més concret, és a dir, relacionant d'una manera directa l'obrerisme amb el catalanisme.

Abans de començar, no serà per demés que declarem que no ens interessa ni ens fa cap gràcia un patriotisme xovinista, encatronat, reclós en la seva closca, nacionalista i picabaralles, a la manera de Mussolini o de qualsevol somnia-truites que voldria ressucitar imperis que avui ja han passat al terreny de la Història. El que ens interessa a nosaltres és un patriotisme (i en conseqüència, un catalanisme) liberal, democràtic, obert a totes les corrents renovadores del món, tan socials com polítiques, i en íntim respecte i convivència—ho deiem en el nostre anterior article—amb tots els homes i

pobles del món. De no ésser així, farien bé els nostres obrers de desentendre's d'ell.

I com que nosaltres el veiem i el volem així, és per això que ens interessa i creiem que és un deure llur, que les masses obreres entrin sense reserves de cap mena dintre el camp catalanista. Abans, quan ell era gairebé monopolitzat per la «Lliga», monàrquica-burguesa, partit que no ha tingut escrúpol en pactar amb les forces més reaccionàries, podien els nostres obrers tenir la temença que el catalanisme no fos altra cosa que això. Però avui que ha conquistat un terreny tan vast, que s'ha estès en una diversitat tan manifesta de matissos, des de l'extrema dreta a l'extrema esquerra, aquesta temença és injustificada. Avui tenim partits ben nostres, genuïnament catalans i catalanistes, com «Acció Republicana de Catalunya» «Unió Socialista de Catalunya» en quins programes figura a primer terme la qüestió social i d'una manera que no recel·larien a subscriure els obrers d'idees més avançades. Actualment, per sort nostra, sigui evidentíssim de la nostra plenitud, els obrers de Catalunya no tenen necessitat de manllevar a dirigents forasters la direcció de les nostres masses proletàries. Noms com els de Rovira i Virgili, Alomar, Serra i Moret, Aiguader, Campalans, són una ferrença d'honorabilitat i d'un mèrit positiu. Cal felicitar-nos-en, doncs.

Convé recalcar que el problema de Catalunya és un problema de llibertat, de justícia, d'emancipació d'una tutel·la vergonyosa a més a més de catastròfica. Per tant, tu, obrer català, qui també tens plantajat un problema propi de llibertat, de justícia, d'emancipació, no pots deixar passar per alt aquest altre que t'afecta tan directament. No el pots el·ludir per la teva triple condició de català, d'obrer i d'home liberal. Reflexiona-ho.

I també et convé no desinteressar-te'n pel teu propi interès social i econòmic. Les teves idees renovadores, el teu plet de classe, pots dur-lo millor a la pràctica en una Catalunya mestressa dels seus destins que no éssent governada per uns homes que no senten els teus problemes o que te'ls falsejaren sempre que els enfoquin alguna vegada. Recordat de la sol·lució que donà al moviment social d'anys enrera, aquell home, mil voltes funest per Catalunya i pel nostre obrerisme. Recordat com intentà embrutir, enllojar el teu nom de treballador volent posar en les teves mans una arma homicida, quan les úniques armes que empunyaves eren de llibertat i de justícia. Recordat de les teves víctimes innocents, no venjades encara! Recordat del teu Francesc Layret, del teu Salvador Seguí, caiguts en els carrers de Barcelona, destrocats per un plom a sou de la política més infame! I si gires la vista més enrera et trobaràs amb el teu Ferrer i Guardia, aquella pobra víctima sobre quines espatlles carregaren tot el pes, tota la responsabilitat dels fets de la Setmana Tràgica, només perquè era el fundador de l'Escola Moderna, de la teva Escola! D'aquesta manera, obrer, t'han sol·lucionat els teus problemes!

Mentre que en una Catalunya autònoma, en una República Federal, aquestes coses no tindrien, no podrien tenir lloc. Regit per les teves pròpies lleis, pels homes que tu mateix esculliries i que portarien i pensarien com tu, aquestes vergonyoses repugnants desapareixerien. Tu qui et vols alliberar d'una tutel·la social, alliberat també d'una tutel·la política! Pensa que ets un poble com qualsevol altre en el món i que com a tal has de regir-te!

Catalunya, obrer català, necessita i espera el teu esforç! Entra de plè en les seves llistes i impregna-la bé del teu sentit de les coses que no li fan por, no, les idees que abanderes! Es amb elles, amb tota mena d'idees renovadores, com es fan grans els pobles i avancen en els camins del Progrès i de la Història!

R. PLA I CORAL

Barcelona, Agost 1930.

Vària

COLONIES ESCOLARS

Vam ésser presents a l'arribada dels nens que enguany constituïen la colònia escolar d'Olot-Girona. El posat alegre, la satisfacció i joia que reflectien llurs simpàtics rostres eren evidents proves d'haver-los estat de resultats excel·lents la mesada que han passat sota una experta amatent direcció, a Cadaqués, fruit de un règim de vida realment regenerador, tan pel que fa referència al seu cos, com al seu esperit. La vida dels nostres nens a la Colonia haurà estat una bella oportunitat per a demostrar que la coeducació no té cap gros inconvenient.

Celebrem poder nos expressar amb semblants termes i àdhuc ens permeten recordar que tal vegada seria convenient no abandonar, sense abans haver-la estudiat, la suggestiva proposició que feu el Sr. Rahola, referent a l'oportunitat que hi havia de poder adquirir, a bon preu, una finca a Cadaqués, la qual podria contribuir a que en els successius anys s'hi poguessin enviar més nombre de nens.

UNA SOLUCIÓ?

En el numero pròxim informarem al públic de la manera absurda com s'ha resolt un projecte del senyor Lu Pasqual referent a uns ensenyaments complementaris que dit senyor volia introduir en l'Escola de Belles Arts d'Olot.

Com sia que l'acord de l'Ajuntament, si és veritat el que ens diuen, descansa sobre premises falses i al·legant conceptes que mai poden haver emès els senyors que en el preàmbul de dit acord, s'anomenen, és per això que tenim necessitat de dir la veritat sobre el que ha succeït.

Els Esports

FUTBOL

Olot F. C. 1. Armentera F. C. 1.

Amb aquest resultat finí el partit jugat al Camp de l'Estació, diumenge passat. Els locals—que davant els jugadors de l'Armentera—cregueren fer un gran partit, si es descuiden, són batuts per l'entusiasme d'aquests, ja que en aquest equip no hi veierem res més. Els olotins, al no creure a l'adversari massa perillós, tampoc no feren res de bó. La segona part fou millor que la primera. Arbitrà, amb bona voluntat, el senyor Oliver.

■ Provablement, per les properes Festes del Tura, ens visitarà un potent onze del C. D. Europa de Barcelona, figurant-hi a l'ensems, algun jugador del primer equip. De confirmar-se la nova, els aficionats podrien gaudir d'uns quans partits de bon futbol.

MAXIM

Eleccions

Es convenient, perquè quan sigui l'hora la veu del poble ressoni imperiosament amb el crit de justícia, que tothom procuri figurar als Cens. La data de rectificació del mateix ha estat prorrogada fins al dia 15 de Setembre.

Precissa que tots els amics i ciutadans que encarregaren la seva inclusió, a la Comissió Consultiva de «Concentració Republicana», entreguin la cèdula personal, a fi de gestionar la mateixa.

La setmana passada anunciàvem que les llistes del Cens eren exhibides al vestíbul del Jutjat Municipal, i com sigui que el mateix era solament oberta les hores d'oficina, eren molts els que no podien comprovar si hi figuraven; amb tal motiu el nostre director, Senyor Ramon Aubert, visità el senyor Alcalde perquè procurés trobar una manera que no impedís la seva rectificació, havent estat, aquestes llistes, traslladades al vestíbul de l'Ajuntament.

A principi d'aquesta setmana el «Progreso» comentava, amb termes durs, els inconvenients que trobaven els electors amb el fet d'ésser exposades les llistes al Jutjat Municipal.

Electricitat Mèdica Cures per diatèrmi, so-
d'altura, etc.—Raigs X.
GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs)
entrada per l'avinguda Paluzie.

D'ací i d'allà

Dimarts d'aquesta setmana el senyor Bartomeu Mestres actuà en el Plé de l'Ajuntament com a espontani per denunciar l'estat de deixadesa de l'Escola de Música Municipal, quina denúncia, segons sembla, fou dedicada al senyor Descals que havia fet algunes promeses.

Amb relació amb aquell debat rebem de l'Ajuntament el següent comunicat:

Se'ns assabenta que en la sessió que celebrarà al dimarts vinent la Comissió Permanent, el Conseller de Cultura, Sr. Baldri Descals, contestarà als prec formulats pel Sr. Bartomeu Mestres en l'última sessió del Plé de l'Ajuntament tinguda el passat dia 26, i que es desig del Senyor Descals que assisteixin a la dita sessió l'esmentat senyor Mestres i el públic que assistí a l'anterior.

Molt bones com també econòmiques de preu, són les GALLETES i BISCUITS

Maria Artiach

— Demaneu-les als millors establiments —

Distribuidor per la plaça

E. HOSTENCH TRASFÍ - Girona, 8. - Olot

■ Continua oberta a la «Sala Vayreda» l'exposició que la senyora Francisca Solé inaugura el dia 16 d'aquest mes, la que resulta bonica per la gràcia amb que són tractats els seus temes que quasitots consisteixen en flors.

■ Per un error d'impremta de la setmana passada, el remittit que publicàvem del senyor Planagumà, figurava adreçat, al director de «Gasetta d'Olot» havent-ho estat aquest al director d'«ACCIO CIUTADANA».

■ Avui ha sortit cap a Manresa la cobla «La Principal Olotina» per amenitzar la festa major de la Colònia Valls, que es celebra avui, demà i dilluns.

Per bon savó, elegiu sempre el Chimbó

Renta a la perfecció i no es gasta.—Una pastilla d'aquesta famosa marca, dura per dues de les altres.

Proveu-lo i us convencereu.

DISTRIBUIDOR PER LA PLAÇA:

E. Hostench Trasfí. - Girona, 8 - Olot.

■ El veí poble de Sant Privat celebrà la seva festa major amb molta concurrència, constituint un vertader èxit l'actuació de l'«As d'Anglés» a la «Sala Fiol».

■ Hem rebut de l'administrador de «La Caridad» una relació dels ingressos i despeses del primer trimestre d'aquest any.

Els ingresos de recaptació periòdica són de 6226'35 pessetes i els donatius extraordinaris inclosos els interessos dels llegats, 1796'45 pessetes, donant un total de 8022'80 pessetes. Les despeses puguen a 7967'36 pessetes, havent-se servit en conjunt 20530 àpats.

CONSULTORI- JUBERT

MEDIC-QUIRÚRGIC

Malalties de les criatures.

Malalties de la pell.

Cirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.

Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

■ La «Companyia del Ferrocarril d'Olot a Girona» ens comunica que després del dia 8 del pròxim mes de setembre, els diumenges i dies festius, el tren núm. 10 solament circularà entre Girona i Amer.

Surt de Girona a les 20'00 i arriba a Amer a les 20'57.

■ Dijous vinent dia 4 de Setembre de deu a dotze del matí, tots els clients de la tenda de comestibles i ultramarins d'Isidor Corbaton, (Major, 19), seran obsequiats, amb pastilles de «Caldo Tex-Ton».

E. VÉLEZ (reporter).

Les fotografies i postals de la Corrida de Beneficència i demes festes, les trobareu en venta tots els dies de deu a dos quarts

d'una del matí i de les

tres de la tarda

a les nou de la nit, a la

Sala Vayreda, Carrer del Carme, 1.
(abans «Citroën»)

Imp. de Pere Aubert, Nou de Sant Antoni 7.—Olot

Magatzems de Robes **CASA NYERA**

— DE —

JOAN GUITART

La Casa de les Novetats. - Senyora: Abans de comprar, visiti aquests Magatzems

Carrer de l'Aigua, 10 ————— O L O T

Camiseria Pujolar

Gran assortit de mitjes amb colors d'última moda amb fil, seda i seda natural, en classes immillorables de molta duració

Camises, corbates, culots, sueters, gerséis

MODERNA FARMACIA LLACH

COL·LEGI PLANTALECH

(proper a la Fàbrica «Joanetes»)

Carrer del Bisbe Guillamet. - Olot

JOAN PLANTALECH aprofita l'avinentesa d'oferir-li el seu Col·legi, assabentant-lo dels aventatjats i ja assajats mètodes d'ensenyança que posarà en pràctica des d'avui.

La Primera Ensenyanka, a més d'altres coneixements, serà augmentada amb la Llengua francesa, Mecanografia, Dibuix, Solfeig, cants escolars i altres cants, i Caligrafia anglesa, espanyola, francesa o «redondilla», italiana, gòtica anglesa, gòtica alemanya, etc.

La Cultura física és igualment important i necessària que la Cultura intel·lectual i que la Cultura moral. La Cultura física, junt amb la Higiene, no poden ésser oblidades. I entenguent-ho aixís, aquest Col·legi les ha inseriat en el seu Programa.

Els coneixements de més utilitat i d'aplicació pràctica en la vida i a l'ensems de modalitat i bones costums per a determinar la nostra personalitat, seran la dominant de l'afer d'aquest Col·legi.

En l'ensenyança del Comerç-Comptabilitat s'empraran mètodes que facilitaran els estudis d'una manera sorprenent als alumnes.

EL BATXILLERAT

Havent-lo cursat i obtingut el títol de batxiller (pla antic) i assajat l'ensenyança del mateix amb falaguers èxits, sense lamentar cap contrarietat pels alumnes, em permet començar la tasca, fent-els hi fàcil i agradable l'esmentat estudi encoratjant-los i suavitzant-los-hi el seu treball.

Hi han conferències nocturnes i conferències especials.

Exceptuant les hores d'escola, els demés ensenyaments podran ésser pels dos sexes.

L'horari de Primera Ensenyança, a la tarda, serà fins a tres quarts de set del vespre, pels que ho desitgin.